

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
Egészévre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség: Jókai-utca 10.
Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

A néppárt és a socialis politika.

(*) Akár hiszi valaki, akár nem, tagadhatatlan tény, hogy a liberalismus napról-napra újabb tanujelét adja életrevalóságának. Ez életre valóságának legújabb bizonyítéka: éleslátása, mely a viszonyok gyors és alapos felismerésében nyilvánul.

Ha valaki csodálkoznék e kijelentésünk felett, olvassa végig a liberalis napilapokat; a Dreyfus ügyet méltató rettentő szöröm mellett egy meglepő körülményről nyer felvilágosítást, melynek felfedezése egyedül a liberalismus gyors észjárásának gyümölcse: a néppárt socialis politikát üz.

Lám, lám, mondja sok jámbor tisztelője a hatodik nagyhatalomnak, ki hitte volna! Igy bujik ki a szeg a zsákból. Az a magát annyira ártatlannak nevező párt, mely éveken keresztül csak a polgári házasság, felekezeti különbség, no meg az állami anyakönyvek ellen menydörgött, most egyszerre frontot változtat és az új törvények által szerencsésen consolidált magyar állam nyugalmát a lelkiek mellett már az anyagi téren is háborgatja. Hála és köszönet érte azoknak akik felfedezték, akik ezen örökös békétlenséget okozó párt legújabb fondorlatairól a leplet ideje korán lerántották.

Szegény tatár! Dehogyan rántták le. Egy kis jó akarattal e felől már négy év óta tisztában lehetek volna. Hogy nem tudtak, vagy nem akartak tudni a néppárt ezen céljáról; arról a néppárt tehet legkevésbé.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

A muszaj-énekülés.

— A felsőbb leánynevelés köréből —

Egy tisztas öregur állított be a minap egyik szerkesztőségbe, hol szerény magam is az ollót forgatom. Ünnepes fekete rubája élénk ellentétben állott azzal a tarka baboskendővel, melylyel nomlokát szorgalmasan törölte. Pakfonszinüi szakállának lengő szálai remegni látszottak a benső felindulástól. Dult vonásai drámát sejtettek. Rendőri tudósítónk szeméi kerekre nyilottak. Ő maga plajbászt hegyezett.

— Mivel szolgálhatunk? — kérde a szerkesztő.

— Uram, — mondá a komor jövevény, — én apa vagyok.

Ez egyszerű kijelentés mély benyomást tett kedélyünkre s ehhez képest a szerkesztőségi szolga karosszéket tolt alája. Az apa pedig folytatá:

Nem szegyelek s nem is szegyenletlik soha bevallani, hogy a néppárt születése napján, itt sz. István városában nyilatkozott kimondotta elveit, kihirdette programját, melyhez azóta nem tért, melyből azóta el nem vett egy jótányit sem.

Megmondotta akkor világosan, úgy, hogy mindenki megérthette aki akarta, hogy azon pártnak tartja magát, mely — jóllehet megalakulása óta, akcióba lépéséhez a vallásunkat, egyházunkat arculcsapó egyházpolitikai törvények adták meg az utolsó lökést — egyrészt a kereszténység szellemében, másrészt Magyarország keresztény népének jelenlegi szomorú helyzetében birja létalapját.

Kijelentette, hogy célja a sérelmes törvények eltörlése, de célja egyuttal a kisiparos, a kisgazda, szoval minden eddig teljesen magára hagyott kis ember, az országnak elvégre is zömét képező osztályok érdekeinek felkarolása, támogatása azon üzemekkel szemben, melyeknek kénye-kedvére eddig védtelenül voltak kiszolgáltatva.

Nagyon jól értjük, egészen tisztán látni és látjuk az álnokságot, mely a saját jól felfogott érdekében nem akart tudni az ország legnemesebb gondolkodó embereinek e végtelen horderejü nemes céljáról. Tudjuk, hogy e hallgatás célja nem volt más, mint az új, a valóban néppárt népszerűtlenné tétele a nép előtt, melynek érdekeit zászljára irta.

Elvégre is azt hitték, hogy ha ők bedugják füleiket az igazság, a jogos követelések hangja előtt, ha a néppártot csak

— Igen, apa vagyok, bár koromat tekintve, nagyapa is lehetnék.

— Oh, kérem, vigasztaltuk az apát.

— Tetszik tudni, későn nősültem. De az ég nem fukarkodott kegyeivel; feleségem, aránylag rövid időközben, három leánygyermekkel ajándékozott meg.

A csodálkozás diszkrét morájával gratuláltunk a nagyapa külsejü apának.

— Igen, folytatá, három leányom van, mint annak a bizonyos Lear királynak, a kit bizonyosan ismerni méltóztatnak.

— Oh, van szerencsénk.

— Tessék elhinni, szép leányok, kivált a legidősebb, Kunigunda.

— Pompás neve van, konstata bálitudo sítónk.

— Tizenbét éves mult. Igeu, igen, mult... A felsőbb leányiskolát látogatja.

— Ab, ez nagyon dícséretes.

— Igen, ez az én tragédiám.

— Megbukott?

— Meg, az énekből. Ötöt kapott. De milyen ötöst!

mint néhány népszerűséget hajhászó mágus és bőrében meg nem féro heczczkaplán találmányaként fogják feltüntetni, akár a sirját ásták volna a bölcsoje mellé, melybe az időtlen ujszülött hamarosan beletemetkezik.

Reájuk nézve szomorú, hogy nem úgy történt.

A nép megérte te vezéreit, felébredt benne is az önfenntartás az önmegmentés ösztöne, hamarosan felismerte az összetartás szükségességét ellenségeivel szemben, kiket eddig százalomraméltó nemtörődomséggel és gondatlansággal nevelt, agyra, tett hatalmassá a saját kárára.

Jól tudjuk mi, hogy táj ez a tulsó oldalon, de nem tehetünk róla. Halljuk a keserűség hangját, melyet a néppárt keresztény socialis munkássága végre is kikényszerít az ellenségből, de bocsássák meg, mi ennek csak öitüni tudunk.

Öitüink, hogy kénytelenek egészen megismerni és olvasóikkal is megismertetni bennünket, hogy nem vagyunk olyan feketék, amilyeneknek eddig iparkodtak bennünket festeni, hogy nem maradunk el annyira a világtól, mint ezt némelyek szeretnék, sőt uttörök vagyunk hazánkban azon a téren, mely a jövő társadalom képét van hivatva megadni, a socialis kérdés terén.

Elég szegényen biz az a liberalis iskolára, jóllehet hívei hosszú évtizedeken keresztül irányították az emberiség politikai, társadalmi életét; idomították bizonyos mértékben még vallásos nézeteit is: a nép legéletbevágóbb érdekei telett szemet hunytak, azokat teljesen elhanyagolták. Ez az oka

— Lehetetlen! S miért?

— Miért? Semmiért. Mert mollból — durba ment. Oh szegény, boldogtalan leányom, kis Kunigundám!

Az öreg halkan zokogott, de viszont egy csatakiürt hangos rivalgásával fújta az orrát. Mikor areza a tarka baboskendőből valahogy ismét kibontakozott, részletesen előadta a tragikus ötös esetét. Leányának — mondá — abszolute nincs zenei hallása s az énektanár mindazonáltal ádáz dühvel énekre akarja oktatni. Két év óta üldözi a legválogatottabb zenei szekaturákkal, c, d, e, f, g, h, stb. Kunigunda egész nap kirsit szemekkel skálázott, hol egyszerűen, hol kromatikusan, de mindig hamisan. Ez egy fél esztendeig tartott. A másik félesztendőben még bizonyosabb követelésekkel lépett fel az énektanár. Kijelentette, hogy az iskolai matinéra be kell tanulnia azt a nem szokatlan dalt: Képpdel alszom el...

— Hallatlan!

— Persze, sehogy sem ment, — folytatá a kétségbeesett apa, — pedig nem kiméltsem sem költséget, sem fáradságot. Egy tuccat

STEININGER SÁNDOR divat-, vászon- és fehérnemű üzletében a legdivatosabb őszi és téli kelmék, kitünően mosható francia pargetok nagy választékban, rendkívül olcsó árakért szerezhetők be. Kész női és gyermek felöltők, szürme és szövet gallérok, remek zászlók és feltűnő olcsó árakért szintén **Steininger Sándor** Székesfejervár, Nádor-utca 2. számú üzletében kaphatók. (Polák cipész átellenében.)

Mai lapunk 4 oldal.

annak, hogy most, mikor e kérdések felszínre kerültek, a midőn a szabadság, egyenlőség testvériség rettentő sokat hangzatosított, de az életben soha meg nem valósított jelszavai (lucus a non lucendo) háttérbe vonultak a „jog, törvény és igazság” no meg a *kenyér* követelései mellett; a nép elhagyja azt az irányt, melytől e tekintetben semmiféle várható, s oda gravitál, a honnan sorsának jobbra fordulását remélheti.

Nevére méltatlan, önmagában képtelenség volna a néppárt, ha a kor, az emberiség eme követeléseivel nem gondolna, azok felet szemet hunyna; ha a népet a lelketlen, nyomorult igazgatóknak felülni, s ez által a socialismus prédájává lenni engedné.

Magyarázzák azért bármiként a néppárt socialis politikáját, mi ahhoz annál jobban fogunk ragaszkodni, betegünk bizonyítani azok előtt is, akik erről ez ideig tudni nem akartak, hogy a néppárt nemcsak üdvös vallásos reakció sz. hitünk elröblött jogainak visszaszerzésére, hanem társadalmi téren haladás a megvéndhet liberalismussal szemben, mely a socialis kérdésektől sem fél, sőt előszeretettel karoljon fel azokat, az a szeretlet parancsainak az életbe való átvitele és gyakorlása által észszerű és igazságos intézkedések által meggyógyítsa azon sebeket, melyek tanulása a most lamentáló áramlat embe-reinek. Hekuba volt.

Ismétlő leányiskolák.

(—) Az iskolák már megkezdtek működésüket, hogy az apró sereg elsajátítsa a különféle tudományokat. A mezei munkák megszüntével megkezdődnek az ismétlő iskolák, hogy a gyermekek átismételjék a mindennapi iskolában hallottakat és tanultakat. Itt — részben — öröndetes ujjtást látunk. Gazdasági ismétlő iskolákat állítanak fel, melyekben a gyermekeket gyakorlatilag vezetik be az életbe. Az ismétlő leányiskoláknál azonban mi változtatás sem történt. Marad minden úgy, mint

házi énektanárt fogadtam fel melléje, de mind-egyik megszökött, mikor Kunigunda ahhoz a passzushoz ért: Kimondhatatlan az, mit érte szenvedek... Itt ugyanis a kis ártatlan rendszerint durba ment át a mollból s kérem, ebből a csekélységből azok a makacs, önféjű muzsikusok kázust csináltak. De milyen kázust! Azt hittem kifogok rajtuk. Elvittem leányomat Maleczkynéhoz. Dévay Jankához, sőt, Isten bocsássa, Passy Cornélhoz. Oh, uraim, azóta csakugyan kimondhatatlan az, mit érte szenvedek, mollandban és durban. Az énektanárnők ugyanis kiméletlenül elutasították szegény Kunigundámat. Végső elkeseredésemben mar a zeneakadémiának operai osztályára is gondoltam, de ettől feleségem tartott viasza. Ott — mondá ijedten — még operanémeteket csinálnak belőle... Ez megdöbentett. Hátha feléptetik! Hátha kitűnyülnek! Oh, uraim, nem könnyű dolog apának lenni, legkevésbé pedig azóta, mióta az ének köteles tantárgy a felsőbb leányiskolában.

Mindnyájan néma meghatottsággal hallgattuk az apai keserv e szokatlan kifakadását.

— Uraim, — mondá kezeit tördelve, — segítsenek egy ősz apa kimondhatatlan szenvedéseim. Mit tegyek azzal az énekszarnokkal? Kinos csönd következett, melyet az operatűdősítő diadalmos hangja szakított meg.

— Meg van! — káltá, — vigye el Kunigunda kisasszonyt egy gégespecziálistához.

— Hát azok is tanítanak énekelni?

eddig volt; tanulnak köbmértant, csillagászatot stb. a minek hasznát nem veszik, mert úgy is elfelejtik.

Az ismétlő leányiskolákba is be kell vinni a reformot, ezt a szülők ép oly joggal megkövetelhetik, mint tőlük megkövetelik, hogy gyermekeiket a gazdasági ismétlőbe járassák. Ha a fiut bevezetik az életbe, hanyagság volna a leány gyermek nevelését mellőzni.

Ezek számára reform gyanánt a háztartást és nevelést ajánlotta Szőke Sándor a kath. tanítók múlt hónapban megtartott gyűlésén, úgy azonban, hogy ezen tárgyat tanítónők végeznék, kik maguk vezetik háztartásukat, s kiknek gyermekeik nevelésével kell foglalkozniok.

A háztartást bevezetné a leányt a háztartás titkaiba, a melyre pedig egy leánynak nagy szüksége van, mert az ő vállaira nehezedik majd egy háznak fenntartása, a férj keresményének pontos beosztásával, a szükségességek beszerzésével. Ezek hiányában meggyöngyözött anyai család, mert — van ugyan asszony, de nincs jó háziasszony. A férj kereshet bármennyit, ha az asszony nem tudja jól beosztani, mégis mindig kevés lesz, míg az okos háziasszony a kevés keresményből is tud takarítani. Ezt segiténé előre a háztartást.

A nevelést bevezetné a leányt az életbe, elébe állítaná a jó anyát, mint neveli a gyermekeit. Ennek a leány nagy hasznát venné, mert hiszen egykor talán neki is jut ez a szerep, a mikor egyedül kell nevelnie gyermekeit, mert férje távol, munkával keresi a kenyeret. Talán több gyermekek, jobb családok lennének, mint manapság, mert az édes anya tudná, mint kell nevelni. S erre őt a neveléstán rávezetné. De amugy is tekintsük a leányok helyzetét. Az ismétlő még jól el sem végzi, már is a legtöbb dajkának, szolgálónak megy el, s ez a kenyérkeresete a férjhezmenetelig.

S ez a leány akar dajkálni egy kis gyermeket. Szegény gyermek, csak szánni lehet, hogy ily kezébe kerül, a ki maga is még nevelésre szorul!

Ha tanulta volna a nevelést, tudná is azt alkalmazni, s ha csak kis jóakarata lenne, a neveléstán alkalmazásában tökéletesíthetné magát, mert alkalma van. De a szegény leány nem tud nevelni, elrontja a kis gyermeket, mert ő maga is elromlott. A neveléstán ezt megakadályozhatná.

S mikor eljön az idő, hogy saját gyermekét nevelje fel, tudná, mint kell nevelni gyermeket, mert a neveléstánból valami csak megmaradna fejében.

Sőt a jegyesek tanításánál maguk a lelki-

— Dehogy, hanem adasson magának bizonyítványt arról, hogy leányának idült gégehurtyja van.

— Ah!

— Ennek alapján a tisztí főorvos közbenjöttével bizonyosan fölmentik az éneklés alul.

— Bizonyosan?

— Mint a halál. Az éneklésben nem a muzsikusok, hanem a gégeorvosok kompetensek — Wagner Richard óta.

— Brávó, megyek, sietek. Hol egy gégeorvos?

Be sem várta a választ, hanem rohant és énekelte utcazhosszat vig polka-tempóban, vegyesen mollandban és durban: Képeddel alszom el...

* * *

Néhány nap múlva ismét találkoztam vele. Csupa mosoly és derű volt.

— Nos — kérdém — volt a gégeorvosnál?

— Meghiszem azt.

— Adott bizonyítványt?

— Még többet!

— Ohó!

— Ugy van! Megkérte Kunigunda kezét...

— Brávó!

— Azóta csak hallanám, milyen vigan énekel Kunigunda: Képeddel alszom el...

— Mollandban vagy durban?

— Vegyesen. Pá! Képeddel alszom el...

Luczián.

pásztorok is megmagyarázhatnák a neveléstán, s talán olcsóságánál fogva a templom pénztár pénzéből egy-egy példányt lehetne adni a jegyeseknek, mely kalauzok lenne az életben.

Ha az ismétlő leányiskolák foglalkoznának a háztartás és neveléstánal, közreműködésének a társadalmi élet reform-munkájában s lenne eredménye, legalább is az erkölcsök javítása. A jó erkölcs pedig talpköve a családnak, az országnak, — ez már nagy eredmény lenne.

Azért is üdvözüljük, ki az eszmét fölvetette, bár felkarolnák eszméjét és meg is való-sítanák!

Kérjük tehát a Szt.-István Társulatot, vegye kezébe az ügyet, s ha az ismétlő leányiskolába nem lehetne bevinni a neveléstán, még mindig meg van a jegyesek anitása. hol azt alkalmazni a lelkipásztor nem mulasztja el.

UJDONSÁGOK.

— **Erzsébet.** Mikor a közeledő ősz a szellősírásban jelenti magát s az első halott levél leperdül a fáról, mindannyiszor eszébe jut az árvaságra jutott magyar nemzetnek az a legszomorubb szeptemberi nap, melyen a minden élők között Legszeretettebbet oly rettenetes módon elvesztette. Ugy lehet, sok siralmat tartogat még számunkra a jövő, de annyi könyvet nem facsar a szemünkből semmi, mint ez a gyász, melynek árnyéka örökké ott marad a szíviünk fölött. Egyik ivadék a másiknak adja át a szép, a jó, a szomorú Királyné emlékezetét, a kinek márványba vésett alakja mint a megdicsőített szeretet géniusza ott fog állani majdan Budavár terén, ahol annyiszor váltotta egymást a diadal és siralom ezer esztendő alatt. Szeme előtt leszen királynak és nemzetnek időtlen időkg, drága tanulságul.

A fájdalmas emlékezetű nap első évfordulóján, hétfőn délelőtt 9 órakor a székesegyházban a boldogult királyné lelkiüdvéért ünnepélyes gyászmise lesz, melyen a hatóságok is résztvesznek. Ez alkalommal, ugyszintén már holnap a szent misék tartama alatt gyűjtés fog rendezettni az Örökimádás templomára.

— **Kitüntetés.** Dr. Major Ferenc országgyűlési képviselőt a napokban szíves fogadtatásban részesítette Sándor szerb király a belgrádi királyi palotában. Hosszasan és rendkívül barátságosan beszélgetett a képviselővel, végül pedig sajtóközleg diszitette őt fel a Szt. Száva-rend középkeresztjével.

— **Uj tanító.** A városi iskolaszék tegnap délelőtt tartott ülésén Kiss Imre fejevárcsai tanítót 10 szóval 8 ellen a Gyurtsik Márton távozásával megüresedett tanítói állásra megválasztotta. Az új tanító az ezredévi iskolához lett beosztva, hol a IV/B. osztály vezetésével bízott meg.

A költségvetés tárgyalása. Székesfehérvár szab. kir. város Tanácsa ma délelőtt tárgyalta az évi költségvetést. A számvévi előterjesztés szerint a jövő évi költségvetés 60% lenne, a betegápolási adó 3% és végül 4% utadó. A tanács hosszabb vita után a megdöbentő 60%-ot 54%-ra szállította le, a mi körülbelül 22.000 koronának felel meg. E szerint a Simor-tér rendezését, mely maga 11.000 koronában volt előirányozva, ugy szintén a távirada-kertalja- és gáztelep-utazók rendezését a jövő évre halasztották, továbbá a városi épületek tatarozási költségeinél is jelentékenyebb leszállításokat eszközöltek. A gyümölcsfa csemeték árát 20 krról 30-ra emelték, mi által mintegy 1500 koronányi bevétel-többlet számitának.

— **A megyei kórház építő bizottság** ma délelőtt tartott ülését *Hübner* Jenő építési ellenőr előterjesztést tett az ajánlatok felülvizsgálásának eredményéről. E szerint *Hegyi* Ferencz budapesti vállalkozó ajánlata 6000 frttal drágább ugyan mint a beadott tervezet végösszege, mindazonáltal mégis ez a legolcsóbb, a mennyiben a helyes számítás szerint is csak 214.000 frtot tesz ki. A bizottság tehát *Hegyi* tervezetét fogja a hétton tartandó közgyűlésen elfogadásra ajánlani. A másik két olcsóbb ajánlat egyike *Robelly*-é 226.000 frttal, a másik *Say* Ferencz 227.000 frttal.

Gyűjtés az Örökimádás templomra. Áldottlelkű Erzsébet királyné emlékére felállítandó Örökimádás templomra e hó 10-én az összes kath. templomokban tartandó szentmisek alatt, úgy 11-én a székesegyházban tartandó gyász istentiszteleten a gyűjtő-bizottság hölgytagjai a kegyeletes cézla gyűjtének.

— **Pályázat irnoki állásra.** A *Holly* István nyugdíjaztatása folytán megüresedett városi irnoki állás legközelebb betöltetik. A korteskedés már megindult a két komoly pályázó, *Katics* és *Kolmann* érdekében. *Katics* Gyula napidíjas, ki már négy év óta van a városi szolgálatában, talán több kilátással néz a választás elé, azonban *Kolmann* Istvánnak is tekintélyes pártja van.

— **Világosságot!** Egyik olvasónk a minap azt a kérdést intézte hozzánk, hogy mi az abszolút sötétség? Az üzenetek rovata helyett most kivételesen itt fogunk erre megfelelni. Abszolút sötétség az, a mi naponként esti 10 órától kezdve a Vörösmarty-téren uralkodik — kivéve a holdas éjszakákat. Nyájas olvasóinknak azonban nem ajánljuk, hogy erről közvetlen bizonyosságot szerezzenek, mert közbiztonság tekintetében meglehetősen távol állunk a hajdani boldog Arábiától, a hol Ali-ben-Abufar szerint ártatlan leányok járhattak fehér ruhában, fejükön gyémántos koronával, éjszaka, egyedül. Itt könnyen megeshetik, hogy utolsó rézgaraság kifosztják az embert nem- és körülömbésg nélkül, ráadásul még agyba-főbe verik, a nélkül, hogy a banditát megláthatná az illető. Ez az az abszolút sötétség, a melybe egy-két fénysugarat kérünk ó tisztelt hatóság!

— **Villámcsapás.** A tegnapi éjjeli zivatar alkalmával egy kevésebb ambíciózus villám tiszteletét tette a városi kórházban. Nagy kárt nem tett, a mennyiben csak a telefondrótokat bontotta meg; itt-ott kiszedett néhány szöveget, végül egy hatalmasat ütve a telefon csengőjére, megszünt hatása. A kórházban lakóknak a nagy rémületen kívül semmi egyéb bajuk nem történt.

— **Baleset.** A tüszöltő őrtanya udvarán levő mászótornyot most erősítik sodronykötelekkel. Ma délelőtt 11 óra tájban, midőn az elemi iskolások az udvaron tornagyakorlataikat végezték, *Ifju* József özv. Márkus Simonné üzletében alkalmazott lakatos inas főnn foglalatokodott a torony második emeletén. Hihetőleg nagyon elbáméskodott az iskolá-funk manőverezésén s így történt, hogy egy óvatatlan pillanatban elvesztette az egyensúlyt és lebukott a magasságból, a torony mögött levő gerendák és kötőmelékek közé. Szinte csodával határos, hogy életben maradt, mindazonáltal fején és arcán oly súlyos zúzódásokat szenvedett, hogy ott nyomban elájult. A mentők azonnal be szállították a városi kórházba, hol most nagy betegen fekszik.

— **Tűzek.** E hó 2-án *Haas* József isztiméri lakos háza villámcsapás következtében kigyulladt és a hozzátartozó melléképületekkel egyetemben teljesen leégett. A kár 350 forint, melynek egy része megtérül a biztosítás által. — **Új-Barok községben** e hó 5-én éjjel *Schlegel* Mihály kárára egy terjedelmes takarmánykazal ismeretlen okból kigyulladt és elégett.

— **Rágalom elől a halálba.** *Bojtár* Mari nagytillaji (vas m.) illetőségű 24 esztendőös szakácsné már hat hónap óta szolgált *Vicenty* Zoltán déli vasuti osztály főmérnökénél, ki az állomás mellett levő középű „nagyház”-ban lakik. Asszonya, valamint az egész család nagyon meg volt a leány szorgalmával és viselkedésével elégedve, de nem így a házban lakó házmesterné és annak még néhány kebelbeli barátja, kik gyakran sértő megjegyzéseket tettek a feltűnően csinos leányra. Ez többször sirva panaszkodott asszonya és a főmérnök anyósa előtt, hogy a rágalmak miatt kénytelen lesz eltávozni. Ugyanis azt beszélték felőle, hogy valahol egy gyermeket tartogat, a kinek származásáról ő tudna leg-hitelesebben nyilatkozni, — ha nem szégyellené, azonkívül most is holmi kétes örömhöz néz elébe. A leányt az efféle híresztelések nagyon elkésztették és a napokban fel is mondta a szolgálatot, utóbb azonban asszonya vigasztalására még is csak kijelentette, hogy megmarad. Tegnapelőtt este, midőn a mérnök családja távol volt hazulról, egy házi szolgálóval 6 krajczár ára jégszódát hozatott, majd bezárkózva néhány levelet irt, azután fölment a ház padlására és ott megitta a feloldott erős mérget. A házbellek egyszer csak erős kiabálást hallottak a padlásról, mire nyomban fölsiettek s ott találták a leányt ki szörnyű kínok közt vonaglott a padozaton. Azonnal értesítették a mentőket s azok csakhamar megjelenve be szállították a megyei kórházba, hol tegnap délben meghalt. A szerencsétlen leány szobájában négy levelet találtak, nagybátyjához, testvérjéhez, sógorához és *Vicenty*néhez intézve. Asszonyától megható szavakban vett búcsút, többek között a következőket írta a levélben: „Remélem, hogy fölbonzolnak s akkor majd kiderül az ártatlanságom, de ha van igazság, meg is büntetik a rágalmozóimat.” Temetéséről gondoskodik, majd így végzi: „Most kérem ismét a jó Nagyságát, itt van két szál gyertya, a mit vettem, hogy *Mária* nevenapján a templomba vigyem, de én már nem megyek oda. Vagy oda vigyék, vagy világítsanak vele magam felett. Olvasómat és imakönyvemet tegyék majd mellém. . . .”

A pletyka áldozatát ma temették a megyei kórházból. Utolsó kívánságát nem teljesítették, mert miután az öngyilkosság kétségbevonhatatlanul megállapított, az orvosok fölöslegesnek tartották a boncolást.

— **Köszönetnyilvánítás.** Az első polgári betegséggyógyító és temetkezési pénztár igazgatója, ki kedves nőmnek, illetve anyámnak és nagyanyámnak ravatalára koszorút helyezett s kik szívesek voltak kocsijukat elküldeni, továbbá mindazon rokonok, jóbarátok s ismerősök, a kik a végtisztviselésben résztvevni szíveskedtek, fogadják ezúton hálás köszönetünket. Tisztelettel *Meizer* András, leánya s unokája.

— **A pénzügyi tisztviselők adóssága.** Még Kerkapoly csinált egy rendeletet, hogy a pénzügyi szolgálatban alkalmazott tisztviselőknek adósságokat nem szabad csinálni, mert nem szolgálhatják korrekttul a kincstár érdekeit és meghagyja ez a rendelet, hogy a könnyelmű adósságcsináló tisztviselőket hivatalukból el kell bocsátani. Mivel pedig ezt a rendeletet a pénzügyminisztérium alant hivatalai nem vették szigorúan, a pénzügyminiszter elővette a rendeletet és megküldte valamennyi pénzügyi hivatalnak azzal az utasítással, hogy a rendelet intézkedéseit a vezetők saját felelősségük mellett szigorúan érvényesítsék és hajtsák végre.

— **Munkaszünet a községekben.** A belügyminisztériumhoz számos levél és folyamodvány érkezett, melyben a folyamodók mindegyike arról tudakozódik, hogy a falun levő fűszeresek, regále-bérlők és rövidáru kereskedők a vasárnapi munkaszünet tekintetében ugyanazon el-

járás tartoznak-e követni, mint a városiak? A belügyminiszter a tömegesen érkezett kérdézőkördésekre most horendeletben válaszolt, melyben határozottan kimondja, hogy a városi ét falusi kereskedőkre nézve egyformán szól a munkaszünetről rendelkező törvény; kivételt képeznek azonban ama fűszer-, sőt rövidáru kereskedők is, kik dohányt és szivart is árásítanak, mi falun gyakran előfordul. Ezek azonban a munkaszünet törvény értelmében szin'én kötelesek üzleteiket zárva tartani s dohány készletüket akár a kapuk előtt, vagy üzletük előtt árásíthatják.

— **Egy vén korhely öngyilkossága.** *Pirityi* Sándor manyi földesgazda tengernyi italt elfogyasztott már 70 esztendő életében. Az utóbbi években érzékeny anyagi csapások sújtották s így mind ritkábban áldozhatott rít szenvedélyének, mit a vén korhely annyira a szivére vett, hogy a minap este több ismerőse társaságában kijelentette, hogy utójára látta. Az atyafiak meglehetősen mérsékelt szomorúsággal fogadták a komoly kijelentést és éppen nem gondolták, hogy a tisztas pálinka-szampion milyen haszontalanságot szándékozik elkövetni. *Pirityi* szépen hazaballagott s másnap hajnalban egy a szobája falába vert szegre erősített ruhaszárító kötéltre fölakasztotta magát. Mire hozzátartozói, kiket az öreg hosszú pinéne kissé nyugtalanított, szobájába léptek, már visszavonhatatlanul lehunyta szemét. Egyik ismerőse és versenytársakban gyakran vesztés ellenfele a következő rögtönzött rigmust szavalta el a koporsója közelében:

Temetjük Jánost,
Nem iszik már most.
Készen a sir.
Aló masir!

— **Mig a gazda álmadozik . . .** *Csörgei* István *pálkai* lakos a mult szerdán egyedül volt odahaza s minekutána igen elunakozék, lefeküdt a löczára egyet szundítani. Mig aludt valami Istentől elrugaskodott gézengúz belopódzott a szobába s a gazda párnája alul kilopta a 87 forintot tartalmazó bugyellárist. *Csörgei* fölébredvén, nagy jédséggel vette észre a rá nézve jelentékeny kárt és nyomban jelentést tett az esetről a csendőrségnek, mely a nyomozást megindította.

— **Zsebmetszés a korcsmában.** *Krár* János moóri lakos a mult hétfőn lovat adott el a Rou-álya-napi vásárrban s ősi szokás szerint áldomást ízetett a Turiák-féle vendéglőben. *Balog* Ferencz moóri lakos ivás közben lehetőleg fölébredt *Krár*-hoz, kinél degez pénztárczát gyanított, még pedig nem alaptalanul. Egy kissé meg is cizrogatta a vígan poharazó atyafit, kinek éppen nem tűnt föl a szokatlan hízegés, majd valami ürügy alatt elbucszott a mulató kompaniától *Krár* csak a fizetésnél vette észre, hogy barna bugyellárisa a ló árval együtt szőre-szállan eltűnt, mire nyomban jelentést tett a csendőrségnek. A gyaru határozottan *Balog* ellen irányult, kit még azon estén letartóztattak s kabátja bélésebe rejtve meg is találták nála az eltévedt bankókat. Följelentették a járá-bírósnáknál.

— **Kés és a téglá.** *Homán* János veréb lakos a minap este több ismerőse társaságában nyugodtan ballagott hazafelé a korcsmából, midőn egy haragosa, *Varjas* Károly megtámadta és a kezében levő konyhakéssel súlyosan megsebesítette. A merénylő azután elmenekült a falu alsó vége irányában, hol az országot mellett nyugodtan aludta a részegedé almat *Börzgi* Ferencz székesfejérvári péklegény. *Varjas* habozás nélkül elemelte az alvó zsebéből annak munkakönyvét és azzal elmenekült a faluból. A csendőrség nyomozza. — E hó 3-án éjjel *Bárdnyos* Gábor, az *alsuthi* főhercegi udvarban szolgáló inas a kastélyban levő lakására igyekezett *Falusi* István és *Peitli* János kíséretében. Mikor *Jakab* István alsuthi lakos háza elé érték ez szó nélkül kiugrott a ház ajtaján, a hol úgy látszik lesben állott és egy hatalmas tégladarabbal több erős ütést mért *Bárdnyos* fejére, ki vértől borítva összerogyott. Az orviamadót másnap följelentették a vaáli járá-bírósnáknál.

IRODALOM.

Az aradi tizenhárom. Hamvay Ödön hírlap-író összegyűjtötte az 1849. október 6-án Aradon kivégzett tizenhárom magyar tábornokra s szörnyű tragédiájukra vonatkozó összes fellelhető adatokat s a szomorú eset ötvenedik évfordulójára, október 6-ra könyvalakban kiadja. A könyv ára füzve 1 frt. kötve 1 frt 50 kr. Már most megrendelhető Hamvay Ödönél (Budapest, V. Halmincad-utca 4., I. emelet.)

Katolikus falusi iskolások Olvasó- és Tankönyve. Az osztatlan népiskolák III—VI. osztálya használatára szerkesztette és írta *Ember Károly* A könyv tartalma: I. Valláserkösi olvasmányok (III—IV. o. r.) II. Földrajz. III. Természettud. IV. Természettan. V. Gazdaságtan. VI. Hazai történelem és alkotmánytan. VII. Test- és egészségtan és tornajátékok. VIII. A magyar beszéd és fogalmazás fontosabb ismeretei. IX. Valláserkösi és oktató olvasmányok. A tartalom úgy pedagógiai, mint valláserkösi szempontból, nemkülönbön irányának választékos és mégis könnyed modora következtében a leg-sikerültebbnek mondható. Ára 44 kr. Megrendelhető a *Szent-István-Társulat* könyvkiadó hivatalában Budapesten, VIII. Szentkirályi-utca 28.

Felelős szerkesztő: *Chay Antal.*

KÁVÉ

Fiuméből.

közvetlen a tengeri hajóról szétküldve

1 zsák 4 kgr. Rio kávé jó ízű	4.60
1 zsák 4 kgr. Portoriko kávé nagyszemű	5.60
1 zsák 4 kgr. Kuba kávé nagyszemű	5.76
1 zsák 4 kgr. Portoriko gyöngykávé . .	6.12
1 zsák 4 kgr. kék jáva gyöngykávé . .	6.80

elvámolva, bérmentve és csomagolva minden más költség nélkül.

A rjegzeket és látképes levelezőlapot kívánatra ingyen küld.

FRATELLI DEISINGER,

FIUME, szabad kikötő 55.

A magyarországi kivások bevásárlási forrása.

1905. 16—18

Bérbeadási hirdetés.

Duna-Adonyban, Fejérmegyében, az uradalmi nagy- vagy Szarvas vendéglő mellékhelyiségeivel és a szőlőhegyen fekvő két pinczével együtt 1900. január 1-étől kezdődőleg bérbe adando 3 vagy több évre. Duna-Adony vasúti-, gőzhajózási-, posta- és táviró-állomás, járásbírósnak és az uradalomnak székhelye. Ajánlatok, melyekhez a felajánlott évi bérösszeg tíz százaléka bánatpénz gyanánt is csatolandó, folyó évi október hó 15-éig dr. Szabeny Antal uradalmi jogigazgatóhoz (lakik Budapest, I. k. Krisztina-körút 117.) intézendők, s ugyanott a bérleti feltételek is megtekinthetők, vagy kívánatra levélbe megküldetnek. Bérbeadó uradalom fenntartja magának, hogy az ajánlatottevők között tekintet nélkül az ajánlott bérösszeg magasságára, szabadon választhasson.

Kelt Budapesten, 1899. auguszt. 26-án.

245. 3—2. Az uradalmi jogigazgatóság.

FELHÍVÁS!

Ezennel van szerencsém a t. cz. osztálysorsjegy vevőknek becses tudomására hozni, hogy az V. sorsjátékban, az első osztály húzása f. 6. november hó 16-án és 17-én tartatik meg és a következő számok föelárusításomban beszerezhetők:

1351-től	1400-ig	28101-től	28150-ig	45801-től	45850-ig	73976-től	74000-ig
3276	3300	32476	32500	46901	46950	76401	76425
6051	6075	34301	34325	48576	48600	78776	78800
6176	6200	34976	35000	51101	51150	82926	82950
1476	14800	38526	38550	52601	52625	87026	87050
16376	16400	39226	39250	64501	64525	91901	91950
25101	25125	39301	39325	68076	68100	92226	92250
26626	26675	45601	45625	68401	68450	95276	95300

Mint hogy már e hó közepén az V. sorsjáték sorsjegyeinek kiadását megkezdem, felkérem a t. cz. vevőkönözönséget, kik a fent felsorolt számokra játszani kívánnak, megrendeléseiket legkésőbb szeptember 15-ig hozzám juttassák, mert csak akkor számíthatnak biztosan a megrendelt számra.

Az első osztálynak az ára: $\frac{1}{2}$ 6 frt, $\frac{1}{2}$ 3 frt, $\frac{1}{4}$ 1 1/2 frt, $\frac{1}{8}$ 75 kr.

A megrendelt sorsjegyeknek árát sziveskedjék postautalvánnyal hozzám minél előbb beküldeni, hogy a kívánt sorsjegyszámmal biztosan szolgálhassak.

Teleki Zsigmond Pécssett

a m. kir. szabad. osztály sorsjáték föelárusítója.

252. 3—2

HIRDETÉSEK

felvétetnek kiadóhivatalunkban jutányos árért

Nincs többé láb fájás

sem tyukszem, sem izzadós láb, nincs többé bőrkeményedés, sem lábdaganat, nincs többé fagyos láb, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járasa annak ki cipőit **Dr. Högyes-féle** az egész világon szabadalmazott asbest-talpbetéttel látja el.

Számtalan köszönő levelek közül csak kettőt említünk.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS.

Ő cs. és kir. Fensége Lipót Salvator főherczeg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-Gyár.

Budapest.

Cs. és kir. Fensége Lipót Salvator főherczeg az asbesttel bélelt cipőivel nagyon megvan elégedve. Hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem úgy fáradtak ki, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbetéttel, ugyanannál a cipésznél a aztán küldjé ide.

Hisszük, hogy e vadászcipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonczipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbest betétű cipők kitérőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden láb fájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szives tanácsát köszöni

Dánáson, 1897. évi szeptember 17-én

tisztelő hiva Vekerle Sándor.

Az asbest talpbetétek kitérőségét legjobban bizonyítja az is, hogy a cs. kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek már eddig is

22500 pár szállítattott.

Nagybani elárusítás: az Országos Központi főraktárban. Általános Asbestáru-Gyár betéti társaság. Budapest VI. Szív utca 18.

Páronkint való elárusítás Székesfejérvár és Fejérmegye részérs.

Langraf Gábor és Fia bőr- és cipész kellekek áruházában Székesfejérvárott, belváros Jókai-utca 8.

Férfiak és nők részére

Á r a k:

Leányok és Guk részére

kettős vastagságu, párja 1.20
egyszerű vastagságu, párja —60
Asbest homok talp, párja —40

kettős vastagságu, párja —60 kr.
egyszerű vastagságu, párja —30 kr.
Asbest homok talp, párja —20 kr.

Hintő por csomag 30 kr.

↳ Visszontelárusítóknak megfelelő engedmény. ↳
Naponta postal szétküldés oszaks utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. —
Csomagolás ingyen.